

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
1. em. háttal az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtt
10-12 óra között,
Bologna, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR:
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.
HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos garmond-sorért 4 kr. (1-10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többszöri hirté-
téseknek kedvezmény.
Minden egyes hirdetés helyegysége 30 kr
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendő

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapest: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

122. szám.

Brassó, Csütörtök, október 21-én.

II. évfolyam 1886.

A mi ünnepünk.

Az erdélyrészi magyar sajtó élénk rokon-szenyvel kíséri a mi vasárnapi nemzeti ünne-
pünket. A lapok mind vezércikkezznek rólunk.

Különösen a kolozsvári napi sajtó tűnik ki e tekintetben. Lapjai telve vannak velünk. A lapok élén méltatják ünnepélyünket, alább közlik egész terjedelmében titkári jelentésünket s más helyen lélekemelő ünnepélyünk lefo-
lyását.

Szerintük is győzedelmes diadala ez a kultúregyletnek. Érdekes és első sorban min-
ket érdekel azon konkluzió, melyet közgyűl-
ésünk lefolyásából s általában egész ünnepélyünk-
ből levonnak.

Az ügy s mindnyájunk érdekében e he-
lyen reprodukáljuk a „Kolozsv. Közlöny“ szép
cikkét s csak sajnáljuk, hogy tér szűke mi-
att nem adhatjuk a többi lap véleményeit is,
pedig megérdemelnék.

A „Kolozsvári Közlöny“ így ír:

A k o t l ó.

A Krisztus-legendák egyik legmegraga-
dóbbja az, melyben a megváltó hegytetőről
nézve szülőföldje fölé, arcczal zokogva hull a
földre s keserves szemrehányással sirja: hány-
szor akaralak egybegyűjteni titeket, mint a
tyúk szárnyai alá gyűjti a maga fiait, de...
ti nem akartátok!

Minden nagy lélek s minden nemes eszme
története van e néhány szóban megírva.

A gondolat fogamzik, mint egy isten-álom:
a kivitelben számtalanszor ellankad magában
az isteni segedelemben való hitünk is.

A kultúrtörékvések eszméje is büszkén
jött, mint egy fényes Grállovag: de mennyi
ütdést, újabb és újabb lelkesedést föltételező
lankadást kelle szenvednie!

Magát a számot véve: csak 15 ezer oly
név van e hazában, kiket az eszme szárnyai
alatt összegyűjthet, „mint a tyúk szárnyai alá
gyűjti a maga fiait“?!

Mindazonáltal — hála ég! — igazán még
sem panaszkodhatunk.

Bár nem rohamosan, de nő a „hazafiság
fejlesztése“-nek kulturahadserege s itt is, ott is
már jelentkeznek az alkotások.

Balázsfalván megalakult a fiókkör olvasó-
egylete; Medgyesen szintén; Szilágymegyében

fölállított az óvó-iskola; a kis-barcsaiak dol-
gában is foly a munka.

A konkrét eredmény legszebb példája
azonban a brassómegyei, brassói magyarságé.

Tegnap, lélekemelő és méltóságos módon
tartotta a brassómegyei választmány első ren-
des közgyűlését s nyitotta meg a brassói első
magyar kisedővót.

Az ősrégi városház nagyterme szűk volt
arra, hogy mind befogadja a tagokat, kik a
közgyűlés lezajlása után testületileg vonultak
az óvóba, hol a magyar dalkör éneke mellett
átadatott a kisedeknek a napos, tiszta ház.

„Hazádnak rendületlenül“ volt a dal, mit
a kisedek először hallottak... künn a nagy-
világban, az anyai öln kívül.

Valami gondviselésszerű jel van abban,
hogy épen az ország legkeletén edzi s építi
magát a nemzet legelőször s hogy ott mutat
fel először is eredményt a kultúreszme, honnan
születésekor az első támadás találta.

Sursum corda!

Ime százsz polgártársaink meggyőződheté-
nek, hogy a jajveszéklés terrorizmusa elszánt
akaratomban vissza nem riaszthat s csak szán-
dékunk kitartását növeli, de meggyőződheté-
nek másrészt a felől is, hogy eszméink tiszták
és semmi sincs a függöny mögött, mi az elő-
térben ne volna.

Azt igenis akarjuk, hogy miként a bras-
sói városház megnyílt, nyíljanak meg békés
tanácskozásainknak és közeledésünknek mind
a többi eddig zárva volt kapuk; sőt azt is
szívóól óhajtjuk, hogy a szállásadaskor a ven-
dég ne legyen a házigazdák nélkül: de ezt
nyíltan és őszintén csak amaz út által iparko-
dunk elérni, melynek egyik oldalán utmutatóul
az iparmozgalom áll, tulsó oldalán pedig
mértföld-jelzőül az a brassói óvóda.

A mit a várakra és vitatkozó iskolákra
oszlott mult nyelvben, szívben, észben szét-
dabolt, az nem lehet, hogy nemzetiségi, fele-
kezeti, hűbéri tagoltságban örökre ellentálljon
az egyetemesítő ujkor mindent átölelő erejének!

A kereskedésben és iparban az anyag
forgalma, az óvóban és iskolákban a szellem
közlekedése leront és elsodor minden ellenál-
lást; mint a testben a vonzás, a lélekben a
szeretet, úgy uralkodik a társadalom teste-lelke
fölött a haza.

Miért e sikertelen küzdelem az istenség
e nyilvánulása ellen?

Lassanként csak fölemelkednek a honi ipar
számára az árucsarnokok s az itt szülőttek
számára az óvók, iskolák.

Hova menekedhettek a testvériesség e po-
sitív fegyverei elől, melyek nem ölnek, de
megnyernek? Hová fog összeszűkülni az iz-
gatók világa?

A brassói kicsiny számú magyarság pél-
da és bizonyág nekünk, hogy mi lankadni
nem fogunk: de szívósan és kitartással mun-
kálni fogjuk az új Magyarországot, mint a ko-
ráll építi a maga kicsiny sirj val a tengerből
kiemelkedő új világot. Körbe járunk, mint a
kotló, mindig nyerve egy-egy új fiókat s e
hódítás által mindig erősbülve.

Különben is czimerünk szerint sas az
anyamadár. Épen illő béreceink és havasa-
ink fölé.

—bp.—

Az állategészségügy rendezése. Az állategész-
ségügyi törvényjavaslat ügyében egybehívott enquéte
19-én több óráig tartó ülésben folytatta tanácskozá-
sait, a mely alkalommal az egyes fejezetek vélemé-
nyezése végett kiküldött albizottság benyújtotta —
egyelőre a IV. fejezetre vonatkozó — jelentését.
E fejezet az egyes járványok ellen irányuló különös
rendszabályokat tárgyalta.

A bolgár bonyodalom.

A „Moskovskija Viedomosti“ a bécsi „Fremden-
blatt“-tal polemizálván, azt kérdezi, hogy a berlini
szerződés mely cikke alapján van Stambulovnak és
társainak joguk, hogy uralkodjanak Bulgária fölött,
mely orosz vér árán szabadított fel és a hatalmak
védelme alá helyezettett? Itt a „Mosk. Vied.“ véle-
ménye szerint, egyedül alkalmazható a hatodik cikk,
mely szerint Bulgária ideiglenes szervezetét, a statút
organique végrehajtásáig, egy orosz biztos vezeti egy
török biztos és a szerződést aláírt hatalmak konzul-
lainak segélyével. Bulgáriának mindenesetre megvan-
nak már saját törvényei.

Minthogy azonban a fejedelem letételét illetőleg
a bolgár alkotmány nem foglal magában intézkedést,
Bulgária az 1878-diki állapotba esett vissza. A bol-
gár alkotmány intézkedik ugyan a regensségről, de ez
nem a volt miniszterekből áll, mint a hogy előírva
van. Minthogy Battenberg herczeg eltávozott, Bulgá-
riában nincs más törvényes hatalom, mint a szerző-
dést aláírt hatalmaké. Ezek egyike sem ismerte el

A „BRASSÓ“ TÁRCZAJA.

A bozótban.

(Folytatás és vege.)

III.

Mariska déli egy óráig várt atyjára. Ekkor azon-
ban aggodalommal tekintett öcsese után, a ki szintén
meglehetősen késett. Végre megjelent ez, fáradtan és
porleple, feldult arcczal. Nővére kérdezősködésére
kijelenté, hogy nem jól érzi magát.

Odaült az asztalhoz, de nem érintette az ételt,
a mi még megerősítette rosszullétét. Majd kijelentette,
hogy el van fáradva és aludni szeretne; valóban a
borzasztó izgatottság teljesen erőt vett az ifjun. Mari
felkísérte őt szobájába. Onnan ismét a kertbe ment.
Aggódott öcsese állapota felett. Nesztelenül osont is-
mét az ajtó elé s hallgatózott. Semmi nesz. Bizo-
nyára jól aludt.

Két óra múlva — mely alatt elég gyakran jött
hallgatózni az ajtóhoz, — belép fivére szobájába,
hogy felköltse. A szoba üres volt — Rezső eltűnt.

Mariska kereste őt a kertben, a ház előtt, kiál-
totta nevét, de csak az erdők visszhangja felelt. Hir-
telen kinos aggodalom vett erőt rajta. Sejtette, hogy
végzetes zivatar van kitörőben feje felett. Ide-oda
lévelygett a házban, a kertben; dolgozni akart, de
kezei erőtlenséggel hanyatlottak alá. Ismét kiment a sza-
iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

badba. A szoba levegője fullasztó volt neki. Léptek
hallatszottak. Rezső állott előtte. A fiu arcza halott-
halvány, szemei keresgélve tekintenek ide-oda, ajkai
mozognak s hang még sem hallatszik; karjait megré-
mült nénje felé tárja, egy sikolylyal lábai elé borul s
örült szenvedélylyel kulcsolja át térdeit.

— Rezső! Az isten szerelmeért, mi történt?

A gyerek ajkai mozognak, de csak dadogni tud.
Mariska letérdel melléje s keblére szorítja öcs-
ese égő fejét.

— Rezső! Rezső! Térj magadhoz! Mi történt?

— Meg... meg... meglőttem... vala...
valakit... az... erdőben;... a gala... go-
nyásban fekszik.

Mari felsikolt. Nem annyira a borzasztó hír,
mint öcsese szétdukt arcza s vészjósló tekintete felett!

— Gyerme! Gyerme! Eszeden vagy?!

A fiu zokogva vetette magát a földre. Hosszu
idő múlva végre sikerült őt némileg megnyugtadni,
olyannyira, hogy bár töredeztve elmondhatta a történ-
teket, mihez még azt is hozzáteszi, hogy délután me-
nekülni akart, de az aggodalom visszahajtotta.

A leány könyei egyesültek öcsese zokogásával.

— Ki lehet? Oh istenem! oh istenem! még
mindig nem hihetem!

— Mariska! oh Mariskám! — dadogja a fiu s
zokogva fonja karjait nővére nyaka köré — azt hi-

szem, hogy... hogy a fiatal erdész! Ő oly jó volt
mindég hozzám!

Mariska minden erejével keblére szorította mind-
két kezét; erőt akart venni szíve dobbanásán, mely
majd hogy meg nem hasadt. De végre szédülés fogja
el. Fehérítja a földről öcsesét, magával vonsozolja ágon-
bokron keresztül, fut, rohan mintegy eszevesztetten.
Lába nem érzi a tüskét, arcza nem érzi az ágak csap-
kodását, ő csak rohan, rohan a galagonyás felé.

Csak egy akadály vetődik útjába: sikoitozó
öcsese.

— Mariskám! ne menj tovább! Azon bokor mögött,
ott ni! Ne menj oda, Mari!

A leány félrelökte a fiut s továsiet. Nem fél a
szörnyű látványtól. Egy láthatatlan erő kényszeríti
őt, hogy szétválassza a bozótot. Szívében felébredt
a szerelem

hivatalosan a regensséget, de mindnyájan elismerték Oroszország azon jogát, hogy biztost (?) küldjön Bulgáriába. Oroszország azonban engedményeket tett. Elküldte biztost, a nélkül, hogy ellátta volna a kellő eszközökkel, hogy követeléseit erélyesen támogathassa.

Az orosz külügyminisztérium szemmel láthatólag arra számított, hogy Oroszország erkölcsi tekintélye a másik két császárhatalom őszinte tanácsai által támogatva, meg fogja törni a bolgár regenség ellenállását és Bulgária sorsának kívánt békés eldöntésére fog vezetni. A „Fremdenblatt“ cikke azonban mutatja, hogy mily természetiek voltak a szófiai osztrák-magyar ügyvivő tanácsai, vagy jobban mondva sugalmazásai, és kérdéses, hogy vajon ez csak az osztrák-magyar ügyvivőre nézve áll-e. A Moskovskija Viedomosti így végzi cikkét: A keserű tapasztalatok megtanítottak, hogy ily az barátság mily súlyos következményekkel fenyeget. Itt az ideje, hogy nyíltan szeme közé nézzünk az eseményeknek, vagy pedig leszámoljunk a bulgáriai politikai térképpel.

Orosz kormánykörökben nincs szándék Bulgária katonai okkupációjára; ez csak „kényszerítő események“ folytán következhetne be. Ettől eltekintve, Oroszország csak akkor léphetne föl tétleg, ha ezt a bolgár nép nagy többsége kívánná; mert csak ebben az esetben lehetne az intervenció legitim és csak ez esetben nem vonna maga után nemzetközi bonyodalmakat.

Román lapszemle.

Nem fárasztjuk t. olvasóinkat ezuttal Bukarestbe s Szófiába. Itthon maradhatnak s gyönyörködhetnek a szebeni és brassói román nótákban. Adjuk meg az elsőséget a vendégnek, a „Tribună“-nak. Nem csak meglátta, de le is fordította Horváth Gyula a balasziak (Balavásár: így elcsavarni egy szép magyar falu nevét!) képviselőjének olvasóink előtt is már ismeretes röpiratát, melyből még csak annyit ismer, a megnyit a magyar lapok közöltek. Pedig meghozathatta volna; de ez az ő dolga. A miénk meg az, hogy lássuk az ő furfangos eszejárását.

Mindenek előtt örvend, hogy mégis az unió után is van Erdély (Transilvania, van ám még Maros-Vásárhelyt, még Bukarestben is.) Tehát nem földrajzi fogalom! Minő öröm! Megcsináltuk az uniót két ízben, természetesen mind kétszer a „Tribuna“ engedelmével. „A románok tiltakozása t. i. az unió ellen a levéltárba került, ott belepte a por, de mégis létezik.“ Az unió után mindent elkövettünk, hogy még nevét se említsük Erdélynek. „Erdély beolvasztásának célja nem volt, hogy a czárát anyagilag és erkölcsileg emeljük, hanem a magyarosítás.“

A magyar politikusok elmondhatnák teljes joggal, hogy élet maximájuk ez: „Vesszen el a világ, csak magyarosíthassunk.“ Minő örült beszéd ez, hát ha elvesz a világ, akkor ki az ördögöt magyarosítunk mi, kik a világgal együtt szintén elvesznénk. Ne ütődjék meg a t. olvasó ezen a nagy szivvirágon. Váriben van már ez neki, mint szerb csimpojának a rikácsoló csimpojázás. Elég az hozzá, hogy a magyarosítás érdekében a jó Isten meg a „Tribuna“ tudják, hogy mi mindent elkövettünk. Iskolai törvényeket hoztunk, kultúregyletet csináltunk; de mind hiabavaló dolgok; most már Horváth Gyula a gazdasági kérdést veti fel, de ez alatt is ott lappang a draku: a magyarosítás. Ezen a téren sem megyünk többre, mert ha csak ez a cél, úgy a papiros és tenta kárba vesznek.

— Hohó, kolléga ur! Mariska! Mi legyen ez? — kérdé bámulva az öreg erdész.

— Bátyám uram! Ön barátom volt eddig; legyen most atyám! Szeretjük egymást.

— No, ez már szép dolog! Szerencse fel! Ártalmatlanná tenni a legveszélyesebb orvadászt és ugyanekkor menyasszonyt is találni, no ez jól megy! Azt hiszem, öcsém, ez varázslat! Légy nyugodt, leányom! Áldásom reátok! Nem tudnám, kit szerethetnék jobban vőmnem, mint az én fiatal kollégámat! De öcsém, már most mondd meg, hogyan kaptad ezt az embert élve kezeid közé?

— Itt volt, — felelé a kérdező — a hol a régi tölgyfa-törzs fekszik; itt van még a gonosznak kalapja is. Mikor elváltunk, a fenyves felé mentem. Ekkor egy lövést hallottam. Oda siettem. Egy hatalmas szarvas mellett találtam egy embert eszméletlenül: Lakatos volt. A golyó hátát érintette s ez irritozatos kinokat okozott neki. Mikor magához tért, nem is ellenkezett, hogy bilincseket verjek kezére-lábra, mert nagy fájdalmait alig tudott mozogni. Siettem a faluba, embereket hoztam, a kik most épen beszállítják a főerdézi hivatalba.

— És nem fog meghalni?

— Semmi esetre. A seb nem veszélyes, de fájdalmas. De mindenestre gondoskodva lesz, hogy többé meg ne ugorják.

Ilyen izü nótákat dudol a „Tribuna“ olvasóinak. Már mi csak ismétéljük, hogy ha a „Tribunát“ Bukarestben szerkesztenék és ott azt írná, hogy Muntenia-Moldova uniója ellen a protest az archivumban mégis létezik: a kir. ügyész talán nem látná meg, de megtanítaná a batausok az ország alaptörvényének tiszteletére. A mi nem járja Bukarestben, megjárja Szebenben, mert ott nincsenek batausok; ne is szoruljon ezek védelmére a magyar alkotmány! Magyar! Az ám! most következik a „Gazeta“, az ő magyarjaival és a népek szabadságával. Ungurii si libertatea poporelor. Nem tréfa ez, hanem három vaskos vezércikk.

Megírásukra az „Ellenzék“ adott alkalmat. Hány-szor elnevezte az „Ellenzék“-et gunynevekkel itt, most nem is említem s ime most megdicséri, hogy mégis illemesb gavalér, mint az a csunya „Kolozsvári Köz-löny“. Annak a három hosszú vezércikknek a veleje, ha van, tehát az, hogy ne lelkesedjünk mi a bolgárok alkotmányáért, holott idehaza elnyomva(?) tartjuk, mint a muszka, a nemzetiségeket.

Nem mondja ő, hogy nem kell neki a magyar alkotmány, — már hogyan is ne kellene! — csak nem a mostani alakjában. Miért? Azért, mert szűk, feszes, mint a magyar nadrág; pedig ha az ember elkezd potrohosodni, már akkor csakugyan jobb a német pantallón, a bő frakk, mint a mente, meg a dolmány. Közbe legyen mondva, ma délután a lensoron három kardos, veres nadrágos bukaresti román huszárt láttunk. Ugy állott rajtuk a magyar nadrág, mintha debreczeni fiúk lettek volna. Már ha még odaát is így szeretik a szűk magyar nadrágot, csak természetesnek találja a „Gazeta“ is, hogy mi is szeretjük a szerinte szűk magyar alkotmányt.

Épen ilyen szűk, azaz hogy sokkal, de nagyon sokkal szűkebb odaát a román alkotmány. — Tudja azt jól a „Gazeta“, hogy odaát épen most csinálnak — a „Tribuna“ szerint — az oda kibujdosott erdélyi román professzorok egy népiskolai törvényjavaslatot, melyből ha törvény lesz, nem fognak többé Romániában előadni egyetlen iskolában sem más nyelven, mint románul. Ez csakugyan szűk nadrág lesz. No de hiszszük, hogy nem lesz abból törvény; okosabb ott a szabadelvű párt, hogysem ilyen sikamlós ultra ereszkedjék. A mi pedig a magyar alkotmányt illeti, megállja az a sarat Románia alkotmányával minden időben. — Tudom, mert olvastam erre a feleletet: „Az egészen más!“

Önök szerint Románia nemzeti állam és így joggal románosíthatja az ottani csángókat, szerbeket, bolgárokat, zsidókat, törököket; Ungaria pedig nemzeti-ségekből álló állam, és így ki kell bontani még jobban a magyar nadrágot s ki kell bővíteni a nemzetiségek paszomántjaival. — Csak az a kicsi baj van, hogy az ilyen paszomántos nadrágba egy Apponyi és pártja sem akarnak belebujni. Majd meghozza azt a nemzetiségekre homlasztott konföderációs országot a fehér holló, mikor a Tisza s a Duna lefolynak. Addig tehát csak türelem!

Czenkalji.

Megnyitó beszéd.

Tartotta az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület“ brassói fiókegyületének első rendes közgyűlésén, 1886. okt. 17-én a város tanácsházán Kóós Ferencz elnök.

(Vége.)

Uraim! Nem vagyok a tulzának barátja. Soha sem állítottam és mondtam, hogy Brassóban a ma-

A halálos aggodalommal küzdő „városi uracs“ ez alkalommal kikerülte büntetését. A szerencsés fogás fölötti öröm sokkal nagyobb volt, semhogy büntetésre gondoltak volna. Ő különben eléggé meg volt büntetve könnyelműségéért. Kedélye ez eset óta egészen megváltozott. Az eddig vig, könnyelmű fiu egész komolylyá lett.

Még gyakran töltötte honn szünidejét, de fegyvert többé kezébe nem vett.

Azóta nővére-ből is már boldog asszony lett

Apróságok.

Szégyenlős koldus.

— Két szegény nyomorék alamizsnáért esedezik! — Kettő? hiszen ön egyedül van itt.

— Pajtásom a kapunál áll s arra vigyáz, nem jön-e nyakunkra a rendőrség.

Jó mentség.

— Vádolt, miért nem adta ön vissza a talált bánkót?

— Hiszen visszaadtam... a közforgalomnak.

Utolsó remény.

Hadnagy a rekrutához:
„Ördög és pokol! Csak jönne már egyszer napi parancs, mely azt rendeli el, hogy a rekruták ne legyenek birkák!“

gyar óvódákra leginkább azért volna égető szükség, mintha az itteni magyar ajku kiseddek a családi körön kívül más ajku gyermekekkel érintkezve, hat éves korukig elveszítenék anyanyelvüket és beolvadnának más nemzetiségbe.

Megtörténhetett ez valamikor Brassóban. mikor még bezárták a vár kapuit éjszakára; de ma már erről többé szó sem lehet, talán igen ritka, egyes eseteket kivéve. Ott, a hol más ajku honfitársaink magyar és székely leány cselédekét részint épen olyan czélból tartanak, hogy gyermekeik még az iskolakötelezettség előtt elsajátíthassák a magyar nyelvet: ott a magyar gyermekek — hacsak a szülők készakarva nem erőszakolják — el nem felejtik az anyanyelvet. Ilyen magyar szülőt pedig én képzelné sem tudok.

Egészen más kérdés azonban az, hogy képesek-e magok a szülők kiseddeikkel e helyen elsajátíttatni az anyanyelvet ebben a háromnyelvű városban? Képesek-e azokat a véletlen esetektől a családi körben és ezen kívül úgy megóvni, úgy megvédeni, úgy nevelni, oktatni, mint azt a szakszerűen szervezett óvóintézet lélektani alapokon nyugvó módszerével teheti? Képesek-e őket a mindennapi iskolára oly alaposan előkészíteni, mint azt a mai népiskola igénye követeli? Én erre határozottan tagadólag felelek. De feltéve, hogy egyes szülők erre képesek is lennének, vajjon az élet ezer gondjai között az apa és anya tehetik-e legjobb akarat mellett is, hogy gyermekeiket szakszerű nevelés-oktatásban részesítsék? Hiszen ebben az esetben kiseddóvó intézetekre és iskolákra is szükség egyáltalán nem lenne.

Azt tudjuk és valljuk közönségesen, hogy a családot és az iskolát egymással a nevelés-oktatás érdekében szorosan össze kell kapcsolni, úgy szólva át kell hidalni, hogy szülők és tanítók egyetértve alkalmazzák a nevelés-oktatás elveit. Helyesen, de ennek a hidnak fenntartó oszlopai, összetartó kapcsai ma már a kiseddóvó intézetek vagy gyermekkertek. Egy futó pillanat elégséges annak igazolására, ha összehasonlítjuk az óvódát végzett gyermekeket azokkal, kik soha óvódába nem jártak, hanem egyenesen a szülei házból adtak fel az elemi iskolába.

Azonban merő idővesztegetésnek tartom a kiseddóvó intézet előnyeiről tüzetesebb fejtegetésbe bocsátkozni olyan tiszteletreméltó közönség előtt, a melyik ennek az első brassói magyar óvódának megalapítására ilyen nehéz napokban is, milyenek a mostaniak, tehetsége szerint olyan elismerésre és hála kötelező módon áldozni hazafias kötelességének tartotta.

Uraim! Nem titkolom el, hogy még nagy és sok a munka, melynek teljesítése a brassói közművelődési fiók-egyletre társadalmi uton úgy itt a városban, mint künn a megyében várakozik. Nem fogja ez a rend ember ezt a munkát bevégezni, nem fogja végét érni. Mi csak alapítók vagyunk s még meg sem született az a nemzedék, mely az általunk elkezdett épületet be fogja tetőzni. De hát lehangelőleg hasson-e reánk ennek tudata? Oh, nem. Ellenkezőleg nemes önérzettel kell, hogy eltöltsse kebelünket annak meggondolása, hogy a magyar közművelődés di-cső templomának építésénél hazánk e kies végpontján, a szép Barcaságon mi is napszámoskodtunk.

Megállani, a munkába belefáradni nem fogunk, hanem hangyaszorgalommal fogunk dolgozni, egyetértve, összetartva, édes magyar hazánk és nemzetünk szebb jövője érdekében.

Azok a páratlan buzgalmu lelkes hazafiak, kik ezelőtt közel két évvel az E. M. K. E. megalapítása céljából Kolozsvárt eszmét cserélni összegyűltek, azok a lelkes adakozók, kik egyetünk megalapításához hazánk minden részéből készségesen hozzájárultak, azok a mivelt lelkű és meleg keblű hazafiak, kik az E. m. k. e. központi választmányát Kolozsvárt alkotják, ma szívvél-lelékkel velünk vannak, velünk ünnepelnek s nem kicsinylik a mi örömünket, midőn fiókegyletünk első rendes ülését ebben a teremben tarthatjuk s midőn az első magyar kiseddóvó intézetet Brassóban ma megnyitjuk.

Uraim! A munka

H I R D E T M É N Y E K.

Szám 53941./IVa. -- 1886.

Államfogyasztási adóhaszonbéri hirdetmény.

A nagy-szebeni m. kir. pénzügyigazgatóság részéről ezennel közhirrre tétetik, miszerint a bor-, must- és husfogyasztás után a nyílt községek, a cukor- és sörfogyasztás után ellenben a zárt városokra vonatkozó szabályok szerint fizetendő fogyasztási adónak Brassó városában leendő beszédese ezen pénzügyigazgatóság irodavezetőségénél és a brassyói pénzügyi biztosságnál betekinthező feltételek alatt 1887. évre és felmondás fentartásával 1888. és 1889. évekre is, esetleg felmondás nélkül három évre az 1886. évi november hó 2., 3. és 4-ik napjain, mindenkor délelőtt 9 órakor nevezett pénzügyigazgatóság üléstermében tartandó nyilvános árverés útján haszonbérbe adatik.

Írásbeli ajánlatok is elfogadtnak, melyek a kikiáltási ár 10%-ának megfelelő készpénzben vagy állampapírokban hozzácsatolando bánatpénzzel ellátva a pénzügyigazgatóság főnökségénél az árverést megelőző óráig benyújthatók.

Kikiáltási ár egy évre:

a bor és must után	17696 frt 59 kr.
a hus	43278 " 89 "
a cukor	16081 " 68 1/2 "
a sör	7106 " 29 1/2 "

összesen: 84153 frt 46 kr.

szóval: nyolczvannégyszázötvenhárom forint és negyvenhat krajczár.

Nagy-Szeben, 1886. október 14.

(488) 1 - 1 A m. kir. pénzügyigazgatóság.

Sz. 1454—1886 telekkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A köhalmi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy a volt köhalomszéki majorsági pénztár végrehajtónak Homarozian György és Mária hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 39 frt. 18 kr. tökékövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a köhalmi kir. járásbírósa területén levő Köhalom községben és határán fekvő a köhalmi 405. számú telekjegyzőkönyvben A + 487, 4898, 2911, 2948, 2958, 4841, 5251, 5378, 5951, 7063, 9785, 9836, 10023, 10109, 10690, 11211, 12915, 13259. helyrajzi számmalalt foglalt ingatlanokra az árverést 383 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi november hó 2-ik napján délelőtti 9 órakor a kebl telekkönyvi irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Köhalom, 1886. évi augusztus 3-án.

A kir. járásbírósa mint telekkvi hatóság.

(455) 1—1 Vén András, kir. jbiró.

Sz. 1456—1886 telekkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A köhalmi kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy a volt köhalomszéki majorsági pénzalap végrehajtónak Borkoman Pável és Mária volt köhalmi lakosok osztatlan hagyatéka végrehajtást szenvedő elleni 36 frt 45 kr. tökékövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a köhalmi kir. járásbírósa területén levő Köhalom községben és határán fekvő, a köhalmi 130-ik számú telekjegyzőkönyvben A + 587, 2875, 4817, 5871, 9359, 9513, 9514, 9749, 10594, 10964, 11190, 11196. és 11439. sz. alatt foglalt ingatlanokra az árverést 344 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi november hó 3-án délelőtti 9 órakor a kebl telekkönyvi irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881.

évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Köhalom, 1886. augusztus 3-án.

A kir. járásbírósa mint telekkvi hatóság.

(456) 1—1 Vén András, kir. járásbíró.

Szám 6401./1886.

Árverési hirdetmény.

Nagy-Selyk mezőváros tulajdonát képező italmérési jog folyó évi november hó 2-án reggeli 9 órakor nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek három egymásután következő évre, vagyis 1887. évi január 1-től 1889. évi december hó 31-ig haszonbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár 1400 forint; az árverezni szándékozók kötelesek ezen összegnek 10%-át az árverés megkezdése előtt bánatpénzzel letenni.

Az árverési feltételek mindennap reggeli 8 órától estéli 6 óráig Nagy-Selyk községi irodájában megtekinthetők.

Az árverés a kitett határidőben Nagy-Selyk község irodai helyiségében alólírott vezetése mellett fog eszközöltetni.

Medgyes, 1886. szeptember 29.

Bolya-berethalmi járás főszolgabírája

(466) 2—3 Lendvay.

Szám 6966./1886.

Árverési hirdetmény.

Baráthely község korcsmajogának három egymásután következő évre, vagyis 1887. évi január hó 1-jétől 1889. évi december hó 31-éig terjedő, időre nyilvános árverésen folyó évi november hó 3-án reggeli 9 órakor Baráthely község irodai helyiségében a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár 500 forint; az árverezni szándékozók kötelesek ezen összegnek 10%-át az árverés megkezdése előtt bánatpénzzel letenni.

Zárt ajánlatok csak a szóbeli árverést megelőzőleg fogadtnak el.

Az árverési feltételek úgy az alólírott hivatal, valamint a Baráthely községi irodában a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Medgyes, 1886. október hó 5-én.

Bolya-berethalmi járás főszolgabírája

(473) 2—3 Lendvay.

Szám 6975./1886.

Árverési hirdetmény.

Asszonyfalva község tulajdonát képező italmérési jog folyó évi november hó 6-án reggeli 9 órakor nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek három egymásután következő évre, vagyis 1887. évi január 1-től 1889. évi december hó 31-éig haszonbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár:

- 1) a nagy korcsmára 500 frt,
- 2) a kis korcsmára 300 frt.

Az árverezni szándékozók kötelesek az árverés megkezdése előtt a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzzel készpénzben letenni.

Zárt ajánlatok csak a nyilvános árverés megkezdése előtt fogadtnak el.

A haszonbéri feltételek úgy alólírott, mint Asszonyfalva hivatalos helyiségében a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Az árverezés Asszonyfalva községben fog megtartatni.

Medgyes, 1886. október hó 8-án.

Bolya-berethalmi járás főszolgabírája

(493) 2—3 Lendvay.

Szám 7007./1886.

Árverési hirdetmény.

Egerbegy nagyközség tulajdonát képező italmérési jog három egymásután következő évre, azaz 1887. év január 1-től 1889. évi december hó 31-ig terjedő időre nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek folyó évi november hó 8-án reggeli 9 órakor Egerbegy községében tartandó versenytárgyaláson haszonbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár:

- 1) a nagy korcsmára 600 frt,
 - 2) az ellenőrző korcsmára 400 frt.
- Az árverezni kívánók kötelesek az elsőnél 90 frt, a másodikkal 60 frt óvadékat az árverés megkezdése előtt letenni.

Zárt ajánlatok csak a szóbeli árverés megkezdése előtt fogadtnak el.

Az árverési feltételek úgy alólírott hivatalnál, mint a községi irodában a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Medgyes, 1886. október hó 5-én.

Bolya-berethalmi járás főszolgabírája

(472) 2—3 Lendvay.

Szám 4790./1886. n. k.

Hirdetmény.

Fogaras város mint nagyközség előljárósága a képvisellettől nyert megbízás folytán ezennel közhirrre teszi, hogy Fogaras város javadalmát képező pálinkamérési jog 1887. évi január hó 1-jétől egész az 1889. évi december hó 31-éig, vagyis három évre terjedő időre folyó 1886. évi november hó 8-án délelőtti 10 órakor a község tanácstermében írásbeli ajánlattal egybekötött versenytárgyaláson haszonbérbe fog adatni.

A feltételek a község tanácstermében a hivatalos órák alatt betekinthezők.

A város n. k. előljárósága.

Fogaras, 1886. október hó 8.

(489) 2—3 Keresztényi, főbíró.

Sz. 7141—1886.

Árverezési hirdetmény.

Hásság község tulajdonát képező italmérési jog 3 egymásután következő évre, 1887. évi Január 1-től 1889. évi Deczember 31-ig árverés útján a legtöbbet ígérőnek folyó évi November hó 9-én délelőtti 10 órakor a községi irodában ki fog adatni.

Kikiáltási ár

- I. A községbeni korcsmának kikiáltási ára 500 frt. o. é.
- II. A mezei korcsmának 100 frt. o. é.

Az árverezni szándékozók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzzel letenni.

Az árverezési feltételek minden nap reggeli 8 órától délután 6-ig Hásság községi irodában, valamint a bolya-berethalmi járás szolgabírói hivatalánál megtekinthetők.

Medgyes, 1886. október 10-én.

Bolya-berethalmi járás főszolgabírája

(490) 1 3 Lendvay.

Sz. 7173—1886.

Árverési hirdetmény.

Szász Ivánfalva község italmérési joga, valamint két kövi patak-lisztelő malma, folyó évi november hó 10-én Szász Ivánfalva község irodájában, 3 egymás után következő évre, vagy is 1886. év január 1-től 1889. évi Deczember 31-éig nyilvános árverezésen a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár

- I. a korcsmának 400 frt. o. m. é.
- II. a lisztelő malomnak 300 frt. o. m. é.

Az árverezni szándékozók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át készpénzben az árverezés megkezdése előtt alólírtak kezéhez letenni.

Zárt ajánlatok csak is a nyilvános árverezés előtt fogadtnak el.

Az árverezési feltételek alólírott, valamint Szász Ivánfalva község irodájában a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Medgyes, 1886. okt. hó 13-án.

Bolya-berethalmi járás főszolgabírája

(494) 1—3 Lendvay.

Sz. 7203—1886.

Árverezési hirdetmény.

Muzsna mezőváros tulajdonát képező italmérési jog, valamint két, egy kétkövi és egy egykövi patak-malmi folyó évi November hó 12-én délelőtti 10 órakor Muzsna mezőváros irodájában 3 egymásután következő évre, nyilvános árverezésen a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adatni.

Kikiáltási ár

- I. a nagy korcsmára 300 frt. o. m. é.
- II. az ellenőrző korcsmára 150 frt.
- III. a „felső” malomnak 400 frt.
- IV. az „alsó” malomnak 150 frt.

Az árverezni szándékozók kötelesek az árverezés megkezdése előtt a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzzel letenni.

Zárt ajánlatok csak a szóbeli versenytárgyalás megkezdéséig fogadtnak el.

A nagy korcsmát, az ellenőrző korcsmával együtt, egy és ugyanazon személy nem veheti ki.

A feltételek úgy alólírott, valamint Muzsna mezőváros irodájában a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Medgyes, 1886. október 13-án.

Bolya-berethalmi járás főszolgabírája

(496) 1 3 Lendvay.

Sz. 7230—1886.

Árverezési hirdetmény.

Buzd község tulajdonát képező korcsmajog folyó évi November hó 15-én reggeli 10 órakor Buzd község hivatalos helyiségében három egymásután következő évre az az 1887. évi Január 1-től 1889. évi Deczember hó 31-ig nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni.

Zárt ajánlatok csak is a szóbeli árverezés előtt fogadtnak el.

31-éig terjedő időre a legtöbbet ígérőknek haszonbérbe fog adadni.

Kikiáltási ár

I. A korcsmának 80 frt. o. m. é.
II. A malomnak 140 frt. o. m. é.
Az árverezni szándékozók az árverezés megkezdése előtt kötelesek alólírt kezéhez a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzzül letenni.

Az árverezési feltételek úgy alólírtottnál, valamint Nemes községi jegyzőnél az irodában a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Medgyes, 1886, október 15-én.

Bolya-berethalmi járás főszolgabírája.
(499) 1-3 Lendvay.

Sz. 7243—1886.

Árverezési hirdetmény.

Szász-Almód község italmérési joga folyó évi **November hó 17-én** délelőtt 10 órakor a községi bíróságánál három egymásután következő évre, még pedig 1887 évi Január hó 1-étől 1889 évi Deczember hó 31-jéig terjedő időre, e legtöbbet ígérőknek nyilvános árverezéssel haszonbérbe fog adadni.

Zárt ajánlatok csak is a szóbeli árverés megkezdése előtt fogadtatnak el.

Kikiáltási ár 300 frt. o. m. é.

Az árverezni szándékozók kötelesek alólírt kezéhez az árverezés megkezdése előtt a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzzül letenni.

Az árverezési feltételek úgy alólírtottnál, valamint a községben a bíróságánál bármikor megtekinthetők.

Medgyes 1886 Október 14-én.

Bolya-berethalmi járás főszolgabírája.
(492) 1-3 Lendvay Sándor.

Sz. 7233—1886.

Árverezési hirdetmény.

Eczel mezőváros tulajdonát képező italmérési joga, valamint annak lisztelő patakmalma, Eczel községben a hivatalos helyiségben folyó évi **November hó 19-én** reggeli 10 órakor tartandó árverezéssel, a legtöbbet ígérőknek 1887 évi Január hó 1-étől 1889 évi Deczember 31-ig terjedő időre haszonbérbe fog adadni. Zárt ajánlatok csak is e napon délelőtt 10 óra 20 perczig fogadtatnak el.

Kikiáltási ár

I. a nagy korcsmára 585 frt. o. m. é.
II. a mezei korcsmára 195 frt. o. m. é.
III. a lisztelő malomra 400 frt. o. m. é.

Az árverezni szándékozók az árverezés megkezdése előtt tartoznak a kikiáltási ár 10%-át alólírtottnak mint bánatpénzt befizetni. A haszonbéri feltételek alólírtottnál, valamint Eczel mezőváros irodájában, a hivatalos órákban megtekinthetők.

Medgyes 1886 Október hó 14-én.

Bolya-berethalmi járás főszolgabírája.
(491) 1-3 Lendvay.

Sz. 7253—1886.

Árverezési hirdetmény.

Rüofalva mezőváros tulajdonát képező korcsma-jog, valamint annak lisztelő patak-malma, folyó évi **November 20-án**, reggeli 10 órakor, a helyszínén 3 egymásután következő évre, vagy is 1887 évi Január 1-étől 1889 évi Deczember hó 31-éig, nyilvános árverezéssel a legtöbbet ígérőknek haszonbérbe fog adadni.

Kikiáltási ár

I. A korcsmának 200 frt. o. m. é.
II. A malomnak 200 frt. o. m. é.
Az árverezni szándékozók kötelesek az árverezés megkezdése előtt

a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzzül alólírt kezéhez letenni.

Az árverezési feltételek a községi irodában, valamint alólírt főszolgabírónál a hivatalos órákban megtekinthetők.

Zárt ajánlatok csak is a szóbeli árverezés megkezdése előtt fogadtatnak el.

Medgyes 1886 Október 15-én.

Bolya-berethalmi járás főszolgabírája.
(500.) 1-3 Lendvay.

Sz. 7252—1886.

Árverezési hirdetmény.

Táblás község korcsmárlási jogai egy járatu patak malma, folyó évi **november 20-án** reggeli 10 órakor nyilvános árverezéssel 3 egymásután következő évre 1887. évi Január 1-től 1889. évi Deczember hó 31-éig a legtöbbet ígérőknek haszonbérbe fog adadni.

Kikiáltási ár

I. A korcsmának 150 frt. o. m. é.
II. A malomnak 60 frt. o. m. é.

Az árverezni óhajtok kötelesek az árverezés megkezdése előtt a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzzül alólírtottnak kezéhez befizetni.

Az árverezési feltételek, úgy a bolya-berethalmi járás főszolgabírójánál, valamint Táblás községi bírónál a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Medgyes, 1886, Október 15-én.

Bolya-berethalmi járás főszolgabírája.
(499) 1-3 Lendvay.

Sz. 7250—1886.

Árverési hirdetmény.

Mártontelke italmérési joga folyó évi **november 23-án** reggeli 10 órakor a község házában három egymásután következő évre vagy is 1887. évi Január hó 1-től 1889. évi Deczember hó 31-ig terjedő időre nyilvános árveréssel a legtöbbet ígérőknek haszonbérbe fog adadni.

Kikiáltási ár 150 frt.

Az árverezni szándékozók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át alólírt kezéhez az árverés megkezdése előtt letenni.

Az árverési feltételek a községi irodában bármikor megtekinthetők. Zárt ajánlatok csak is a nyilvános árverés megkezdése előtt fogadtatnak el.

Medgyes, 1886. október 15-én.

Bolya-berethalmi járás főszolgabírája.
(501) 1-3 Lendvay.

Sz. 7250—1886.

Árverési hirdetmény.

Mardos italmérési joga folyó évi **november 24-én** reggeli 10 órakor a község házában, három egymásután következő évre, vagy is 1887. évi Január hó 1-től 1889. évi Deczember hó 31-ig terjedő időre, nyilvános árveréssel a legtöbbet ígérőknek haszonbérbe fog adadni.

Kikiáltási ár 500 frt.

Az árverezni szándékozók kötelesek a kikiáltási árnak 10%-át alólírt kezéhez az árverés megkezdése előtt letenni.

Az árverési feltételek a községi irodában bármikor megtekinthetők. Zárt ajánlatok csak is a nyilvános árverés megkezdése előtt fogadtatnak el.

Medgyes, 1886. Október 15-én.

Bolya-berethalmi járás főszolgabírája.
(502) 1-3 Lendvay.

Szám 1554.

Versenyárgyalási hirdetmény.

A nagy- és kis-küküllőmegyei m. kir. építészeti hivatal területén levő Nagy-küküllő megyebeli nagyvár-kozosvár-brassói és nagyszeben-segesvári államutakon 1887., 1888., 1889., 1890., 1891. és 1892. években eszközözendő kavicsszállítás biztosítása iránt a f. 1886. évi **november hó 8-án** a m. kir. közmunka és közleked. miniszterium és a fennírtett államépítészeti hivatal helyiségében zárt írásbeli ajánlatok után versenyárgyalás tartatik.

Felhívotnak ennél fogva vállalkozni kívánók, hogy ajánlataikat a közm. és közl. miniszterium segédhivatalainak igazgatójához, vagy a fennírtett államépítészeti hivatalhoz címezve legkésőbb a kitűzött tárgyalási nap d. e. 10 órájáig nyújtsák be. A később beérkezett ajánlatok, valamint általában a bármikor beérkezett táviratok figyelembe vételét nem fogadják.

Az öt pecséttel zárt ajánlatok borítékán a címezésen felül világosan kiírandó az államépítészeti hivatal és államút neve, melyre az ajánlat vonatkozik.

Az ajánlatok az építészeti hivatalnál átvehető ajánlati minta és felosztási kimutatás szerint teendők.

Az esetben, ha oly könnemre tételik ajánlat, mely a miniszterium által helyben hagyott, az építészeti hivatalnál kitett kőmintától eltér, a szállítani kívánt kőanyagának a vállalkozó pecsétjével ellátott két mintája az ajánlathoz csatolandó s egyúttal a felosztási kimutatás 7. rovatában a termelési hely is — honnan a szállítás fogantatandó lesz — megjelölendő.

Egy-egy utárszletre nézve csak egy ár hozható ajánlatba, mely a miniszterium által helyben hagyott, s az építészeti hivatalnál kitett mintára vagy bár attól eltérő, de legalább is oly minőségű anyagra kell vonatkoznia.

Minden ajánlatot tevő az ajánlatok beadására kitűzött határnaptól kezdve nyolcz hétig kötve marad ajánlatához s a már benyújtott ajánlatok többé vissza nem vehetők.

Az építészeti hivatal területén átvonuló minden egyes államutvonatra külön ajánlatok nyújtandók be.

Azon államutvonálnak csupán egyes részeire vonatkozó ajánlatok nem fogadják figyelembe vételét.

Ugy az ajánlat mint a hozzá mellékelt felosztási kimutatás szabályszerűen bélyegezendő s mindkettő ajánlattevő által aláírandó.

Az ajánlathoz a bánatpénznek az adóhivatalba, illetőleg állampénztárba történt befizetéséről kiállított nyugta csatolandó.

A bánatpénznek a tárgyalásnál alapul szolgáló felosztásban kitett mennyiség után az ajánlattevő által ígért árak összegének legalább 5%-át kell kitennie.

Készpénz vagy értékpapírok az ajánlatok mellett el nem fogadtatnak. Azon ajánlattevők, kiknek ajánlatai nem fogadtattak el, bánatpénzük az árlejtés eredménye feletti határozat hozatal után fog kiadatni.

A tett ajánlat az illető vállalkozóra nézve azonnal a kincstárba nézve pedig csak azon naptól fogva kötelező, a mikor az a közm. és közl. miniszterium által elfogadtatik.

A szállítandó kavicsmennyiség átlaga, a szállítási szerződés és részletes feltételek az ajánlati minta és ennek mellékletét képező felosztási kimutatás és kőminták az államépítészeti hivatalnál a szokott hivatalos órákban megtekinthetők illetve átvehetőek.

Segesvár, 1886. október hó 12-én.

(485) 1-1.

Nagy- és kis-küküllőmegye m. kir. építészeti hivatal.

Hirdetés.

Alólírt tudatom a tisztelt közönséggel, hogy

a Redoutban éttermet nyitottam.

Elfogadok kosztost háznál és házon kívül, rendezek társas-ebédet és vacsorát, ugymint lakodalmakat is.

A. LENCS.

(503) 1-2

Minden versenyt tulnyomó olcsó árak és szilárd kiszolgálás.

Figyelemre méltó

Tutsek E. temetkezési intézete Brassóban

a Nagy-uteza és Tehén-piac szögletén 481. szám alatt.

Alólírt temetkezési intézet ajánlja a nagyérdemű közönségnek előforduló halálesetek alkalmára jól berendezett raktárát, hol minden e szakmába vágó a temetkezéshez megkívántatkozó cikkek dús választékban és feltűnő olcsó árakban találhatók.

Intézetemben bármikor szolgálhatok a legizlésteljesebben összeállított „Luxus” illetve finom halotti kiállításokkal is, melyeket nagyon illó árban számítok.

Továbbá átvállal intézetem mindennemű és rangu teljes kiállításokat. Kapu- és szobadíszítéseket osztály szerint, olyformán, hogy az illető gyászoló családnak semmi utánjárásra nem lesz szüksége, melyeket gyorsan, pontosan, izlésteljesen összeállítva, és jutányos árban elvégez.

Raktáramon dús választékban találhatók külföldi készítésű galvanizált pléh koszorúk porcellán virágokkal díszítve, ugyszintén nagy kiválasztás a legelső bécsi gyártmányú művirág-sirkoszorúkból.

Koszoru-szalagok minden színben, a legolcsóbbtól a legfinomabb fajtáig.

Az intézet saját halotti diszkocija

a szükségelt halottvivőkkel együtt a nagyérdemű közönség becses rendelkezésére áll minden időben.

Bizományi gyári raktár a bécsi orsz. szab. hermetizálású légmentes érczkoporsókból minden nagyságban sima és diszes kiállításban.

Nagy raktár saját gyártmányú fakoporsókból minden fajta és nagyságban a legválasztékosabb kiállításokban és olcsó árakban.

Végül pedig utánjárás megkímélés és kényelem tekintetéből, van szerencsém a nagyérdemű közönséget tiszteltetlennel értesíteni, hogy a brassói halotti társaságban beállt tagoknak a halálesettel esedékessé vált részvényük „könyvecskéjük” intézetemnél készpénz gyanánt fogadtatik el a teljes értékben.

Előforduló haláleseteknél bátor vagyok a nagyérdemű közönség becses pártfogását kérni, és maradok kiváló tisztelettel

Az idei gyűlésen felolvasott titkári jelentés a mi fiók-egyletünk első évi működéséről elismerőleg, mondhatnám kitüntetőleg nyilatkozott.

Haladjunk azért az elkezdett uton jövőre is tartó és soha nem lankadó hazafias buzgalommal, áldozatkészséggel; mert mint mondtam, a nagy és szent munkának, melyre önkéntesen vállalkoztunk, de a mely elől mint magyar hazafiak ki sem térhetünk, még csak kezdetén állunk.

Ez a kezdet valóban nehéz volt s ezt megfejtélszigetelt helyzetünk. Egyik kezünkkel építünk, a másikkal ügyünket védelmeztük. Elleneseinket nem megsemmisíteni, hanem igazságos és hazafias ügyünk és célunk felől megnyugtanni, felvilágosítani igyekeztünk s e célunkat nagy részben már el is értük.

Még süvölt itt-ott a levegőben egy-egy elkésett, felénk irányzott röppentyű, de ezek minket már fel nem perzselnek, meg nem égetnek, fájó sebeket nekünk nem okoznak.

Az előttünk hátráló ellenfél ma már visszavonulásának jelleplezésére eregeti felénk azokat. Isten azonban mi részünkre döntötte el a küzdelmet, miénk a diadal, mert igazságos és hazafias ügyért harcolunk s ellenfeleinkkel szemben humánusok voltunk és leszünk.

Tartsunk össze uraim jövőre is, legyünk egyetértők a szent munkában, egyszív, egy lélek működjék bennünk s ekkor betelik rajtunk, a mit ez előtt 16 hónappal alakuló gyűlésünkön hangoztattam és ismétlek ma is:

„A magyar nemzet kebelében felébredt annak érzete, hogy fejleszteni kell nemzedékében a hazafiságot nemzeti irányu művelődés által és én meg vagyok győződve, hogy nincsen hatalom, a mely nemzetünket ettől a céltől többé eltántorítani képes lehetne.”

Nincs, mert lángoló betűkkel van beírva minden magyar szívébe a költő esdése:

„Hazádnak rendületlenül

Légy hűve, oh magyar!”

S Isten minket úgy segélyen, hogy ha'álíg hűvek leszünk.

Evi jelentés.

(Az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület” brassómezei fiókegyletének 1886. október hó 17-én tartott első rendes közgyűlésén felolvasta Sztérfény József.)

Mélyen tisztelt közgyűlés!

Ötnegyedéve annak, hogy a tekintetes közgyűlés s tisztelt tagtársaink kitüntető bizalmából ezen nemes célú egyesületet vezetni szerencsénk van. Ötnegyedéve annak, hogy a t. tagtársaink egyhangú bizalma azon szerencsét juttatta osztályrésznökké, hogy az erdélyrészi magyar társadalom országra szóló mozgalmának intézésében mi is némi csekély részt vehetünk, — hogy legjobb erőinkkel hozzájárulhatunk, — ha szabad e kifejezéssel élnünk — a honmentés terhes munkájához.

Az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület” valóban honmentő a szó legnemesebb értelmében.

Megmenteni akarja fajunkat, meg nemzetünket számban és vagyonban, erőben és hatalomban.

Ötnegyedévi működésünkről akarunk ma beszámolni — mélyen tisztelt közgyűlés; — önök, mint legilletékesebb biráink ítélete alá akarjuk bocsátani, ha vajjon megérdemeltük-e a kitüntető bizalmat s megtettünk-e helyzetünk s viszonyaink közepette mindent, a mi csak lehetséges volt.

Jól esik épen ezen a helyen számot adni sáfarkodásunkról, hol mintegy évvel ezelőtt Brassómezei törvényhatósági bizottságának többsége bizalmatlanságot szavazott kulturegyletünk iránt, hol aggodalmát fejezte ki, hogy ezen egyesület nem fog megelégedni a magyar nemzeti kultúra terjesztésével, a magyar érdekek védelmével és fejlesztésével, hanem bele fog nyulni az idegen nemzetiségek féltett jogaiba.

Ötnegyedév áll mögöttünk, tisztelt közgyűlés. De vajjon mondhatja-e valaki, hogy ezen idő alatt mi, avagy központi választmányunk csak kísérletet is tett volna beavatkozni társnemzetiségeink belügyeibe, — avagy általában történt-e részünkről valami, a mi fölkelhetné társnemzetiségeink ellenszenvét, haragját?

Azt hisszük, t. közgyűlés, hogy bátran és joggal elmondhatjuk épen ezen a helyen, hogy részünkről ilyesmi nem történt s hisszük, hogy nem is fog történni.

Hisz a mi célunk nem széthuzást, egyenetlenséget előidézni, — hanem a magyar kulturát terjeszteni.

Tiszteljük, becsüljük társnemzetiségeinket, a mennyire azt feltétlenül megérdemlik tőlünk, ámde elvárjuk, hogy tiszteljenek, becsüljenek minket ők is, ne álljanak útjába hazafias törekvéseinknek, a mint mi sem akadályozzuk az ő nemzeti kulturájuk fejlődését.

Ezt megkövetelni jogunk van. — Ezt követeljük

is tőlük. — Épen ez okból esett oly rosszul és esik minduntalan, ha részünkről alaptalan gyanúsításoknak vagyunk kitéve s hogy egyesületünk megalakításakor oly borzasztó hajszát indítottak az ellen.

Ámde, mélyen tisztelt közgyűlés, az akció reakciót szül. A nyomás ellennyomást.

Mennél nagyobb volt ellenfeleink nyomása, annyival erősebb az összetartás közöttünk. Az elkeseredés növekedtével nőtt a mi lelkesedésünk s mennél nagyobb izgatást fejtett ki ellenünk a nemzetiségi sajtó, annál inkább ébredt fel bennünk azon öntudat, hogy valamit tennünk kell, kell létfontosságunk parancsolja. — És valóban csodálatos, hogy Brassó, ezen ősi nemzetiségi város volt az első egyike, mely megértette a kolozsvári szöveget, — mely élénk visszhangot adott arra. — Csikmeze az első, Brassó a második. Amott bár szegény, de tulajonok, tiszta magyarság. Az a hős székelység, a melynek — a költő szerint — minden csepp vére drága gyöngyöt ér. Emitt két oldalról elnyomott, elszigetelten álló, szegény magyar kisebbség. A brassói magyarság hasonlít egy szigethez a tenger közepén. A tenger hullámai fel-felcsapnak, vészszel fenyegetik, ám a sziget lakói önérejük, saját szorgalmukból megvédik magukat a romboló ár ellen, — gátat emelnek neki, melyen visszaverődnek a zajgó hullámok, de tul nem csaphatnak.

E gát a magyarság nemzeti önérzete, öntudata, szívós összetartása.

E gát ma az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület”, melynek mindannyian tagjai vagyunk. Ez egyet a gát, mely előtt mint torlaszok állunk mi, hogy testünkön törődjenek meg a hatalmas jégoszlopok.

A gátat építette Kolozsvár, — a torlaszokat állítjuk mi. A gát az egyesület, a torlaszok a fiókok. Az első torlaszt a székelység állította, a másodikat a szegény, elhagyott, elszigetelt brassómezei magyarság. Szüksége volt reá a székelységnek is, de kétszeres szükségünk nekünk.

Még élénken áll emlékünkből azon lelkesedés, melylyel ötnegyedévvél ezelőtt Kolozsvár felhívását fogadta magyarságunk, midőn szívvel-lélekkel egyesülve, megalakította a brassómezei fiókegyletet. — Ebből a lelkesedésből merítettünk mi erőt.

Még maga az anya nem is született s gyermeke már növekedett is.

Fiókegyletünk megalakulásakor mintegy kétszáz taggal bírt. Ma e szám megkétszereződött, — a mi viszonyaink közt több, mint magyar városban a tiszszeres. Ismerni kell a viszonyokat, melyek között élünk. Hisz volt eset — pedig nem egy — midőn különben tiszteletreméltó kereskedők készséggel adakoztak a szent ügyre, csak azt kérték, hogy nevüket felejtjük ki a névsorból.

Vajjon miért történt az? Talán szégyeltek minket?... Oh nem! Félték a tulzó ellenfelektől.

Ily körülmények közt bámulatos is, hogy a brassómezei választmány 401 tagot mutat fel. Pedig sokan vannak még magyar hivatalnokok is, kereskedők és iparosok is, kik még ma is kívül állnak egyesületünkön!

Fájdalom, de vannak még szép számban!

Tagjaink száma mint említők, 401. Ezek között van egy örökös (500 forint) 21 alapító (100—100 forint) 335 rendes tag (2—2 forint) s 44 pártoló tag (1—1 forint).

Talán nem lesz teljesen érdektelen, ha statisztikai adatokkal kimutatjuk tagjaink számát polgári állásukra való tekintettel.

Tagjaink között van hivatalnok 166; iparos 62; kereskedő 39; tanár és tanító 38; csendőr és pénzügyőr 20; szolgá 16; lelkész 15; ügyvéd 9; földmivelő 8; nő 7; egyet 6; orvos 4; egyház 3; katona 2; község, gyógyszerész s szerkesztő 1—1. Lakhelyére való tekintettel van fiókegyletünknek Brassóban 293; Hosszafaluban 21; Vöröstoronyban 12, Türkösön 12, Predealon 12; Pütkörczen 8; Apácán 5; Bácsfaluban és Csernátfaluban 4—4; Krizbán 3; Tömösön, Zernesten, Szathmáron, Zajzonban s Budapestben 2—2; Barca-Ujfaluban, Bethlenben, Fogarason, Kovásznán, Konstantinápolyban, Ó-Sánczon, Szentágothán, Szilágy-Cseken, Törösvárt és Ujszékelen 1—1 tagunk.

A megye huszonnégy községe között nincs egyetlen tagunk sem a szász községekben, — de megdöbbenő az, hogy Tatrang csángó magyar községben egyetlen egy tagunk sincs, kivéve a tanítókat, kik a háromfalusi tanítói kör alapítványában részesek.

Lehetetlen e helyen, mélyen tisztelt közgyűlés, elhallgatnunk azon feltűnő aránytalanságot, mely a Brassó-városi s megyei tagok között van. Mig a nem egész tízezer lélekből álló brassói magyarság 293 taggal van képviselve — azalatt a 19 ezer lélekből

álló megyei magyarság 76 tagot adott egyesületünknek. De még feltűnőbb, hogy az ezerekre menő csángómagyarok közül összesen csak nyolcz olyan akadt eddig, a ki csatlakozott volna hozzánk, — mert a többi megyei tag többnyire hivatalnok, iparos stb.

Ez a tapasztalat, mélyen tisztelt közgyűlés, valóban elszomorító. Igaz, hogy a csángóság anyagilag tönkre ment, egyik napról a másikra tengődik. Ámde ez korántsem lehet mentsége annak, hogy részünkről eddig ily közönyt kellett tapasztalnunk. Mert elvégre ki mondhatja azt, hogy egy éven át egy-két forintot fölösleges dolgokra nem ad ki; s ha ezen összeget nekünk adják vala, ma nem volna okunk ezen panaszsra.

(Folytatása következik.)

Megeyei ügyek.

Brassómezei felirata a belügyminiszterhez a tisztviselők nyugdíjintézetére tárgyában.

Nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter ur!

Mielőtt a vármegyei tiszt, segéd-kezelő és szolgazemélyzetnek, valamint azok özvegyeinek és árváinak ellátására nézve általunk alkotott nyugdíjintézményről szóló alapszabály-tervezetünknek nagyméltóságod által idei augusztus hó 27-én 40477. szám alatt kelt magas leirata értelmében leendő módosításába bocsátkoznánk, bátrak vagyunk idei 6668. sz. a felterjesztett jelentésünk mellé csatolt indokoló előterjesztésünkben is, lehetőleg körülírt s nagy részben ez idő szerint is fentartott, ez irányban álláspontunkat újból is kifejtve s a kívánt felvilágosítást megadva, azon megjegyzéssel, hogy nagyméltóságod végcélja a miénktől semmiben sem különbözik, a mennyiben együttes s törvényben alapuló óhajunk: a vármegyei nyugdíjintézmény életképességét biztosítani, s tekintve, hogy törvényhatósági közgyűlésünk ugy elébbi, mint mostani eljárásai alkalmával a helyi viszonyok kétségbevonhatlan alapos ismerete alapján s ugy jelenben szolgálatban álló, valamint jövőbeli tisztviselőinek fennforgó érdekét melegen szíven hordva, e kérdést a leg részletebben megfontolta s csak azután vállalt magára, illetőleg a törvényhatóság lakosságára egy újabb közterhet, méltóztatnék ennél fogva nagymélt. alábbi tiszteletteljes feliratunknak helyet adva, pontonként előterjesztendő ajánlatainkhoz kegyesen hozzájárulni.

Engedje nagyméltóságod mindennek előtt általánosságban megjegyeznünk, hogy elől hivatkozott módosító rendelete értelmében kiigazítandó alapszabályokkal teljességgel nem érnők el azon cél, mely törvényhatósági közgyűlésünk előtt tisztviselői iránti oly jóakarattal legfőképpen lebegett: hogy részünkről nagyobb terheltség nélkül a nyugdíjintézmény létesüljön s azon nyugdíj-igényük legalább, melyre szolgálati éveiknél fogva jogosítva lennének, minden kétségen kívül érvényesülhessen, mert:

a) Az ugy módosítandó alapszabály szerint a nyugdíjintézménynek jövő évben lehető életbelépte esetében az első két évben minden tisztviselő fizetésének 27%-át kellene, hogy befizesse, s azután évenként még 4%-kal mindig járuljon, ez pedig nálunk, hol a tisztviselők legnagyobb része kizárólag szolgálati fizetésére van utalva, egyenesen a tisztviselő beadósítására s az ebből kifolyható szomorú következményekre vezetne; de má-különb is sokkal terhebb lenne az állami tisztviselők nyugdíjintézményénél, a mennyiben azok az alapokhoz az évek folytán szakszadatulul hozzá járulni nem kötelesek, — habár általában jobban vannak javadalmazva a közigazgatási tisztviselőknél.

b) Ekkor se lenne biztosítva a tisztviselő arról, hogy nyugdíjaztatása bekövetkeztében kétségtelenül hozzájut azon nyugdíjösszeghez, melyhez szolgálati éveinél fogva igénye lenne, mert ez feltételezve volna azon körülménytől, vajjon mily összegre növi ki magát az alap jövedelme addig s hány nyugdíjazandó között kell ennek felosztatni?

c) Csalatkozva lenne esetleg azon a vármegyéhez történt átlépése alkalmával táplált biztos reményességében, hogy a mint eddig Brassó város és vidék hatóságánál esetenkénti nyugdíjazások alkalmával és pedig azon szabályok szerint, melyek akkor a városi tisztviselők nyugdíjazására nézt fennálltak, minden tisztviselő szolgálati éveire, mert teljes nyugdíjhoz jutott, hason eljárásban fog részesített, s csalatkoznék a törvényhatóság legjobb indulatu akarata ellenére.

hason intézményéért, a míg mi ezt készséggel tesszük.

d) Ép azon tisztviselőket sujtaná az így összeállítandó alapszabály a legnagyobb terhekkel, kik különben is már többnyire előhaladt koruknál fogva kevesebb kilátással bírnak nagyobb összegű nyugdíjhoz, mint a későbbi nemzedék, habár tulajdonképen ők alapítják utódaik számára ez intézményt, s ezen csak 1876-ban alkotott új megyében, mint a megyei szolgálat teréni úttörők bizonyosan nehezebb viszonyok között végezték hivatalos teendőjüket, mint azt a később következők tehetik.

Ezek szolgáltak s szolgálnak ma is indító okul törvényhatósági közgyűlésünknek oda törekedni, hogy az intézményhez szükséges alap biztosan megalapíttassék ugyan, de a terhek lehetőleg könnyíttessenek. És nem veszélyeztetni a cél: ezen elvünk, mert alapos számításunk szerint így is rövid évek során képes e törvényhatóság oly alapot létesíteni, a melynek kamatai a tisztviselők által fizetendő évi járulékokkal egyetemben az előfordulható nyugdíj-igényeknek megfognak felelni, s ezt annál biztosabban remélhetjük, minthogy a mi számításunk szerint a már most meglévő tőkével együtt a létesítendő alaphoz annak létesítésétől számítandó két év alatt több mint 30000 forint kell, hogy legyen.

(Vége következik.)

Egyletek.

A „brassói magyar szegény gyermekeket segélyező egyesület” alapszabályai.

(Folytatás és vége.)

13. §. A választmány jogai s kötelességei.

a) A választmány intézi az egyesület összes ügyeit. Figyelemmel kíséri az adományok gyűjtését s gondoskodik azoknak célszerű és biztos elhelyezéséről. Utóbbi célból az egyesület tárházában vagy más alkalmasabb helyen az eladandókra nézve időnként nyilvános árveréseket vagy szabad kézből való eladásokat; — a beszerzendőkre és átalakítandókra nézve pedig nyílt árlejteket rendez s tart, vagy zárt ajánlatokat s vállalkozási jelentéseket fogad el s ezek alapján alkura s egyezsége lép és szerződéseket köt.

b) Kezelteti s ellenőrzi az egyesület pénztári bevételeit, megállapítja s utalványozza a kiadásokat. A pénztár állásáról s a tárház forgalmáról időnként nyilvántartó kimutatásokat és számadási kivonatokat tesz közzé. —

c) A gazda, jegyző vagy elnökség útján beveszi, elfogadja s tárgyalja a segélyezés iránti kérvényeket s javaslatokat s ezek felett végérvényesen dönt. Segélyt azonban csak már tényleg iskolába járó szegénysorsú tanulók élvezhetnek — ha szorgalmuk erre érdemesíti; vagy pedig oly tankötelesek, kik épen ez által ösztönöztenek az iskolába járhatásra.

d) A választmány ellenőrzi a tisztviselők működését — felfogadja, vagy változtatja — a szolgaszemélyzetet s beosztja foglalkozásukat. Szükség esetére ügyrendet alkot, mely jóváhagyás végett a közgyűlésnek bemutatandó.

e) Előkészíti a közgyűlés teendőit s megállapítja annak tárgyrendét. Rendes közgyűlésnek kimerítő jelentést mutat be — jegyző útján — maga és a tisztviselők évi működéséről.

f) A választmány havonként egyszer — az előre meghatározandó napon — tart ülést; rendkívüli ülést az elnök szükség esetében bármikor hívhat össze, nyolcz választmányi tag írásbeli kívánatára azonban köteles összehívni. Az ülések tekintet nélkül a megjelent tagok számára határozatképesek.

14. §. A közgyűlés.

Az egyesület minden év január első felében rendes közgyűlést tart, melyen megválasztja tisztviselőit s a választmányt. Szükség esetében a választmány rendkívüli közgyűlést is hívhat össze, 20 tag írásbeli kívánatára pedig az elnök bármikor köteles összehívni. — A közgyűlések külön meghívókkal legalább nyolcz nappal előbb hívandók össze.

A közgyűlés feladata: az egyesület tevékenységének nyilvántartása, a számadások felülvizsgálása s jóváhagyása, — általában gondoskodni arról, hogy az egyesület célját minél nagyobb mérvben érhesse el. A közgyűlés tekintet nélkül a megjelent tagok számára, határozatképes s jogosult a tisztújításra.

15. §. A jegyzőkönyvek hitelesítése.

Ugy a köz- mint a választmányi ülések jegyzőkönyvei a következő ülésen felolvastatnak s elnök és titkár aláírásával hitelesíttetnek.

16. §. Alapszabály változtatás.

Az alapszabályok változtatására kizárólag a közgyűlés illetékes, mely esetben azonban a hozott hatá-

rozat foganatosítás előtt a nagyméltósági m. kir. belügyminiszteriumhoz jóváhagyás végett felterjesztendő.

17. §. Az egyesület felosztlása.

Ha az egyesület tagjainak száma annyira leolvadna, hogy sem kezelési költségeit nem fedezheti, sem jótékonyt két éven át nem gyakorolhat, akkor indokolt annak felosztlása. Ez esetben a választmány feloszlató közgyűlést hivat össze, mely azonban csak akkor mondhatja ki a feloszlást, ha a tényleges tagok kétharmada arra szavaz.

Ez esetben az egyesület összes vagyona pénzzé tértetvén, Brassó város valamely magyar tanügyi czéljára fordíttatik, mi a határozat foganatosítása előtt jóváhagyás végett a nagyméltósági m. kir. belügyminiszteriumhoz felterjesztendő.

18. §. Hatósági felügyelet.

Ha az egyesület az alapszabályokban meghatározott czél és eljárást, illetőleg hatáskörét meg nem tartja, a kir. kormány által, a mennyiben további működésének folytatása által az állam vagy az egyesületi tagok vagyoni érdeke veszélyeztetnék, hatáskörrel felügyelgetszetik s a felfüggesztés eredményéhez képest végleg fel is oszlathatják, vagy esetleg az alapszabályok legpontosabb megtartására különbeni feloszlás terhe alatt köteleztetik.

Kelt Brassóban a „Brassói magyar szegény tanulók segélyező egyesület”, 1884. november hó 16-án tartott alakuló-gyűléséből.

Szterényi József,
i. jegyző.

Mayer József,
i. elnök.

Küküllőmegyék rovata.

Segesvár, 1886. október 18. án.

— Főispáni jubileum. —

Nagy-Küküllő vármegye folyó hó 23-iki közgyűlésén szeretve tisztelt főispánja Bethleni gróf Bethlen Gábor 10 éves főispáni jubileumát ünnepli meg.

A program következő:

Nagy-Küküllő vármegye, az 1876. évi XXXIII. törvényezik alapján, volt Felső Fehérmegye csatló részeitől, volt Segesvár szék, volt Medgyes szék, volt Köhalom szék és volt Nagy-Sink szék törvényhatóságaiól gróf Bethlen Gábor főispán kormányzása alatt 1876. év szeptember hó 14-én alakult meg.

E napon tette le a főispán és a megye tisztikara hivatalos esküjét s ezen idő óta, megfogya bár, de törve nem, intézzük gróf Bethlen Gábor főispán hazafias és bölcs vezetése alatt az új vármegye sorsát.

Tíz éve tehát annak, hogy a főispán ur ő méltósága idejét teljes odaadással javunkra és a vármegye megszilárdítására szenteli; minden esetre elég idő arra, hogy a közügyek terén szerzett érdemei méltó elismerésben részesíttessenek.

Tudva azt, miszerint ő méltósága a zajos ovátióknak nem barátja, mindazon által tiszteletünk és ragaszkodásunk őszinte kifejezését adandó, elhatároztuk, hogy a folyó hó 23-án délelőtt 10 órára a megyeház nagy termében összehívott közgyűlésen tíz éves főispáni jubileumát megünnepeljük s egyntal alkalom fog nyújtani az itteni hivataloknak és testületeknek is tiszteletük kifejezésére stb.

A program a következőleg állapított meg:

Az említett helyen és időben tartandó közgyűlésből diszküldöttség menesztetik, az ünnepelt főispánnak az ülésre leendő meghívása végett.

Az ülés megnyitása után üdvözlő beszédet fognak Nagy Sándor és lovag dr. Kein Adolf urak tartani, mire a főispánnak közadakozásból készült életnagyságu képe lepleztetik le.

A közgyűlés 12 órakor bezáródik s a gróf főispán ur a tisztelgőket fogja hivatalos helyiségében az alábbi rendben fogadni:

1. a megye tisztikara,
2. róm. kath. egyház,
3. ev. luth. egyház,
4. ev. ref. egyház,
5. gör. kel. egyház,
6. honvéd-huszár tisztikar,
7. medgyesi tanács,
8. segesvári tanács,
9. kir. tanfelügyelőség és állami tanítók,
10. kir. adófelügyelőség, adóhivatal, pénzügyőrség és illetékkiszabási hivatal,
11. kir. építészeti hivatal s végre
12. kir. járásbírósgot.

Délután 2 órakor közebed lesz a „Csillag szálló” nagy termében. — Este 8 órakor diszelőadás a Polgár Gyula igazgatósága alatti nemzeti színtársulat által. —

R. L.

Helyi és vidéki hírek.

Vásár. Az idei őszi vásár meglehetősen nagy részvétellel tegnap megkezdődött. Legnépesebb a baromvásár. Az idő még eddig kedvező, a mi nagy ritkaság Brassóban.

Német színészet. A kedden színrehozott „Keringő-király”, Mansfeld és Costa énekes színműve az eddig Dorn társulata által adottak közül bizonyára a leggyengébb, a darab értékét ép úgy, mint annak előadását illetőleg. Szánalmas benyomást kelt látni, mint pazarolják a jó erőkkel rendelkező társaság tagjai tehetségüket ily férczműre, mi a gazdag, rendelkezésükre álló irodalomnál fogva szinte megfoghatatlan. A gyenge darabot a keddinél csak összevágóbb, gyorsabb menetű előadás tehetné volna élvezetessé. Zavarólag hatott az is, hogy a szereplő színészek közül alig egy néhány sejt az azon dialektust, melyen beszélni kellett volna s hogy énekelni egy sem tud, még a játékokban kiváló Knaak vagy Lignori urak sem. Egyedül kifogástalan volt Leuchardt k. a. úde, friss játéka, hatásosan nűancirozott s megismételt couplet-i képeztek az előadásnak egyedüli élvezetes részletét. A darabot többen nézték, mint azt silányságánál fogva megérdemelte volna.

A „Gazeta” szerint Kun gróf a hunyadmegyei régiség- és történelmi társulatban hēbizonyította, hogy a Hora-lázadás nem a jobbagyok elnyomatása miatt támadott. „Irattárba vele!” véli a Gazeta. — Nagyon okos dolgot cselekednek a Gazeta is, ha irattárba tené önmagát.

Művészi körut. Nagy Jakab hírneves tilinkóművész a jövő hó elején teszi meg általunk már említett utolsó kis körutját, azután bucsut vesz 27 éves pályájától. Kiinduló pontja lesz Marosvásárhely. Innen meglátogatja Szászrégen, Segesvár, Székely-Keresztur, Udvarhely, Gyergyó-Szentmiklós, Csik-Szereda, Csik-Szépmező, Kézdi-Vásárhely és Seps-Szentgyörgy városokat.

A „Tribuna” azzal akar reánk ijesztetni, hogy Romániában az erdélyrészi odabujdosott román tanárok alkották azt a népiskolai törvényjavaslatot, mely szerint a felekezetek iskoláiban is és így az ottani magyar ev. ref. és rom. kath. iskolákban is románul kell tanítani minden tantárgyat s ezt a magyarok bosszantására teszik. — Szerintük tehát nálunk már úgy van, hogy minden román iskolában magyarul tanítanak minden tantárgyat. Tudjuk, hogy ez csak a romániai közvélemény félrevezetésére történik. Mi azonban a cserét szívesen elfogadjuk. Tanítsanak odaát minden iskolában románul s nálunk meg magyarul. Áll az alku? — Még a „Tribuna” is azt tanácsolta a testvéreknek, hogy ne bolondozzanak. Értjük.

Hymen. Dr. Daday Vilmos, Háromszék egyik legjelesebb orvosa, jegyet váltott Mēlik Ida kisasszonnyal Seps-Szentgyörgyön. — Zathuretzky Lajos földbirtokos nőül vette Orendi Mária kisasszonyt Baróthon.

Meghalnak éhen a chauvinisták tanítói és mégis egyre csinálják az állami iskolákat, így okoskodik a „Gazeta”. — Seba; ha meghalnak, vigasztalja őket az a tudat, hogy feltámasztja őket a „Gazeta”, — majd ha fagy.

„Pravoslavia” a czime annak a röpiratnak, melyet a gör.-kel. egyház ellen állítólag Camillo jászvásári rom. kath. püspök irt. Az „Epocha” s utána a „Gazeta” azt mondják, hogy ki kell azt a püspököt tűzni Romániából. — Ez igazán pompás czáfolat! Mi is így bánjunk-e azokkal, kik minket mindennap mocskolnak? Kár lenne érettség; sok papirt fogyasztanak, s ez a honi iparra lenne veszteség. Hát még a nyomdafesték!

Sikkasztás. A „Dziennik Polski” szerint Lembergben az egykori földhitelbank liquidatioja után alakított ruthén segély-komitében nagyobb sikkasztások történtek. A segélybizottság alapítója és a begyűlt összegek adminisztratora eltűnt. A törvényes vizsgálat már meg van indítva.

Az új bor áldozata. Győr-Szent-Mártonból írják, hogy ott mult szerdán délután Papp György jó módú gazda a kis-écsi hegyben levő pinczéjébe ment, s utközben még két más gazdaember csatlakozott hozzá. Az illetők többé nem tértek vissza. Másnap reggel öt órakor találták meg őket halva. A két társ benn a pinczében feküdt, Pap pedig a pincze ajtóban. A szénsav oltotta ki életüket. A három áldozatot pente-ken nagy részvét köti temették el.

— Törvényszéki csarnok. A brassói királyi törvényszéknél az alábbi nyilvános bűnügyi végtárgyalások tüzetek ki. Október 22-ére: Stolczér Káro